

11 ΜΑΪΟΥ 2024

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

* * * * *

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Οἱ Κανόνες· τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἀγίου ὁ εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Κα θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Ανα στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα

οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ' χορὸς τὴν ὑπακοήν. ᾠχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θειας φυλακης ο θεη γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δια πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρια τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Αρ σεν μεν ως δια νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ουσαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρενται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δοςτο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος

η μιν στεφανος χρηστος εκουσι ιως υπερ
παντων τεθυται Παασχατοκαθαρηριον και
αυθις εκ του ταφου ωραιαιος δικαιο
συνης ημιν ελαμψεν ηηλιιος

Ο θεοπατωρμεν Δαυιδ προτης σκιωδης κι
βω του ηλατοσκιων ο λαος δε του θεου
ο αγιος την των συμβολων εκ βασινορων
τες ευφρανθωμεν εν θεεως οτι ανεστη
Χριστος ως παντοδυνααμος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θεηγορος Αβ
βακουμ στητωμεθημων και δεικνυτω φαε
σφοδρον αγγελον διαπρυσιως λεγοντα σημε
ρον σωτηριατωκοοσμου οτι ανεστη
Χριστος ως παντοδυνααμος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του

Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω

πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον

τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω

και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι

Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

X Πα
ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος

A
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

K
α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε ε στη στου τα φου

Φ
υ λα ξας τα ση μαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου
μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α
νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει στας πυ λας

Σ ω τε ρμου το ζων τε και α θυ τον ι ε ρει ει
ον ως θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας πα γ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκ του τα φου

Καταβασία.

Κ α τη λ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψα σμο χλουσαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε ε στη στου τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελοῦμεν τοῦ Γενεθλίου, ἧτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης, τῆς Θεοφυλάκτου καὶ

βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαίρετον ἀνακειμένης τῆ Δεσποίνῃ ἡμῶν καὶ ἀγία Θεοτόκῳ, καὶ ὑπ' αὐτῆς διὰ παντὸς σωζομένης. (330)

Στίχ. Γενεθλίων σῶν δεῖ με τιμᾶν ἡμέραν,
Ἐν σοί, Πόλις, τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μωκίου. (†295)

Στίχ. Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνην,
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι, Μώκιε, ξίφει.

Μώκιος ἐνδεκάτη κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Λαοδίκου ἀνθυπάτου τῆς Εὐρώπης. Ὑπῆρχε δὲ τῆς ἐν Ἀμφιπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας πρεσβύτερος. Γεννήτορες δὲ αὐτῷ Εὐφράτιος καὶ Εὐσταθία, ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ὀρμώμενοι, εὐγενεῖς ὄντες καὶ πλούσιοι. Ὁ δὲ Ἅγιος Μώκιος ἦν τῇ διδασκαλίᾳ ἀεὶ σχολάζων καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλων καὶ ἀπέχεσθαι τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων πᾶσι παρεγγυῶν. Θυσίας δὲ τελουμένης παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου τῷ Διονύσῳ καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν συνηγμένων, προσελθὼν ἀνέτρεψε τὸν βωμὸν καὶ κατασχεθεὶς, τὸν Χριστὸν ὠμολόγησε. Καὶ πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται τοὺς κροτάφους, τὰς σιαγόνας καὶ τὰς πλευράς. Ἐπειτα, ἐξαφθείσης καμίνου ἐκ πίσεως καὶ στυπείου καὶ κληματίδος, ὡσεὶ ἐπτὰ πήχεις τὴν φλόγα ὑψοῦσθαι, ἐμβάλλεται. Ἡ δὲ φλόξ σῶον ὑπολαβοῦσα, ἐφύλαξε· καὶ ὠρᾶτο ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐμπεριπατῶν μεθ' ἐτέρων ἀνδρῶν τριῶν, ὧν ἐνὸς τὸ πρόσωπον ὑπὲρ τὰς αὐγὰς ἤστραπτε τοῦ ἡλίου· καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ἄφλεκτος καὶ ὑγιής, μηδὲ μέχρι τριχὸς ἀψαμένης αὐτοῦ τῆς φλογός· ἥτις ἐπιχυθεῖσα, τὸν ἀνθύπατον καὶ ἐκ τῶν μετ' αὐτοῦ ἄνδρας ἐννέα κατέφλεξεν, ὡς μηδὲ βραχὺ τι μέρος σώματος αὐτῶν, μαρνανθείσης τῆς φλογός, εὐρεθῆναι.

Καὶ τότε μὲν ἐμβληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Θαλασσίου, ὕστερον Μαξίμου τοῦ Ἀνθυπάτου καταλαβόντος, ἔστη ὁ Ἅγιος εἰς ἐξέτασιν· καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μᾶλλον κηρύξας λαμπρῶς, ἐν δυσὶ δεσμεῖται τροχοῖς, ὑφ' ὧν συμπατεῖται καὶ κατατέμνεται. Παραδόξως δὲ ἐκ τούτων ῥυσθεὶς, θηρίοις ἀφίεται. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τούτων ἀβλαβῆς διαμείνας, τοῦ δήμου ἐπιβῶντος αὐτὸν ἀπολύεσθαι, πέμπεται πρὸς Φιλιππήσιον ἐν Πειρίνθῳ πόλει τῆς Θράκης, ἥτις νῦν Ἡράκλεια καλεῖται· κάκειθεν ἐπὶ τὸ Βυζάντιον στέλλεται, ἐνθα τὴν διὰ ξίφους λαμβάνει ἀπόφασιν καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Καὶ τότε μὲν πρὸ μιλίου ἐνὸς τῆς πόλεως τίθεται· ὕστερον δέ, ἀνοικοδομηθέντος αὐτῷ ναοῦ παρὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τῷ μεγέθει τῆς κατασκευῆς καὶ τῷ βάρει τῆς οἰκοδομῆς πολυτελοῦς ὄντος καὶ περιφανοῦς, ἐν αὐτῷ μετετέθη. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ αὐτοῦ καὶ ἀγιωτάτῳ Μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Διοσκορίδου ἢ Διοσκόρου.

Στίχ. Παρ' ἡμέραν ζῆν μῦθος ἦν Διοσκόρου,
Διόσκορος δὲ ζῆν ἀεὶ τμηθεὶς ἔχει.

Οὗτος ὄρητο ἐκ τῆς Συμυρναίων μητροπόλεως καὶ προσαχθεὶς τῷ ταύτης ἄρχοντι καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἐνακηρύξας, δέσμιος ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται. Καὶ πάλιν ἐρωτηθεὶς καὶ τῇ εἰς Χριστὸν ἐπιμένων πίστει, προστάξαντος τοῦ ἄρχοντος, ἀναιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων ἰσαποστόλων Κυρίλλου (†869) καὶ Μεθοδίου (†885) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης, φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Στίχ. Κύριλλος ἅμα καὶ Μεθόδιος θεῖος
Ὡς φῶς Σλάβοις ὤφθησαν Πνεύματι θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ῥοσισλάβου, πρίγκηπος τῆς Μοραβίας. (†870)

Στίχ. Χριστῷ πιστεύσας ὁ Ῥοσισλάβ ὁ πρίγκηψ,
Αὐτῷ συνῆψε λαὸν τῆς Μοραβίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Κλήμεντος Ἀχρίδος, Σάββα, Ἄγγελαρίου, Γοράζδου καὶ Ναούμ, μαθητῶν τῶν ἰσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, ἱεραποστόλων τῶν Σλάβων. (θ'-ι' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐβελλίου, ἀθλήσαντος ἐπὶ Νέρωνος ἐν Ῥώμῃ. (†66)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρμοδίου, ξίφει τελειωθέντος. (γ' αἰ.)

Στίχ. Χαίρων προσῆλθες, Ἀρμόδιε, Κυρίω,
ξίφει τὴν κάραν, τηθεὶς ὑπὸ δημίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀκακίου, ἀθλήσαντος ἐν Κάτω Μοισία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου, Βάσσου καὶ Φαβίου, ἀθλησάντων ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†284–305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἱερέως, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ Σισινίου διακόνου, Διοκλητίου καὶ Φλωρεντίου, ἀθλησάντων ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Πρινσιπίας τῆς ἐν Ῥώμῃ, μαθητρίας τῆς ἁγίας Μαρκέλλης. (†420)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαμμέрту (Mammertus), ἀρχιεπισκόπου Βιέννης ἐν Γαλλίᾳ. (†475)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ποσσέσορος (Possessor), ἐπισκόπου Βεροδούνου (Verdun) ἐν Γαλατία. (~†486)

Οὗτος καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ πολλὰ ὑπέφερε κατὰ τὰς βαρβαρικὰς εἰσβολὰς ὑπὸ Φράγκων, Βανδάλων καὶ Γότθων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Τουδίνου (Tudinus, Tudy, Tegwin, Thetgo), μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Βριόκου (Brioc) ἐν Βρεττανίᾳ. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Κρεδάνου (Credan), τοῦ ἐν Κορνούαλλῃ χοιροβοσκοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γανγούλφου (Gangulphus) τοῦ ἐν Βουργουνδία. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Φρεμούνδου

(Fremund), Ἀγγλοσάξονος ἐρημίτου, κτανθέντος ὑπό τινος Ὀσβίου (**Oswy**) καὶ Δανῶν εἰσβολέων. (†866)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀδωνος (**Odo**), β΄ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου ἐν Κλουνιακῶ (**Cluny**) τῆς Γαλλίας. (†942)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαυόλου (**Mayeul, Majolus, Maieul**), δ΄ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου ἐν Κλουνιακῶ (**Cluny**) τῆς Γαλλίας. (†994)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὀδίλου (**Odilo**), ε΄ ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου ἐν Κλουνιακῶ (**Cluny**) τῆς Γαλλίας. (†1049)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Ὀλυμπιάδος ἢ Ὀλυμπίας, ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν καταγομένης καὶ ἐν Θερμῇ Λέσβου μαρτυρησάσης. (†1235)

Στίχ. Ἡ ἀμμὰς τὸ πρῶτον ψυχὰς ποιμαίνουσα,
Ἀμνὰς Χριστοῦ ἐδείχθη ποιμαινομένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου τοῦ ἐγκλειστοῦ ἐν τοῖς Σπηλαιῶσι τοῦ Κιέβου. (**ιγ΄ αἰ.**)

Στίχ. Σῶσόν με, Χριστέ, Σωφρόνιος ἐβόα,
Καὶ νῦν ἴσταται χοροῖς τῶν σεσωσμένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου, ἀρχιεπισκόπου Πεκίου τῆς Σερβίας. (†1325)

Στίχ. Δήμους νικήσας δαιμόνων κατὰ κράτος,
Νικόδημε, παρὰ Χριστῶ ἔχεις ἔδραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ, ἀρχιεπισκόπου Ἀστραχάν. (†1672)

Στίχ. Πυρίπνους ἦν ὁ Ἰωσήφ ἐν τῷ βίῳ,
Πυρὶ καὶ τελεῖ ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀργυρίου τοῦ Ἐπανομίτου, ἐν Θεσσαλονίκῃ δι' ἀγχόνης τελειωθέντος. (†1806)

Στίχ. Ἔχων ἀργυρᾶν τὴν ψυχὴν φερωνύμως
Ἀργύριε ἤθλησας εὐσεβοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστοφόρου τοῦ Γεωργιανοῦ. (†1871)

Στίχ. Ὁ Χριστοφόρος, χρηστότητι βιώσας,
Χριστοῦ ἐξεικόνισμα ἦν ζῶν ὠραῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως καὶ Αἰκατερινοδώρου (**νῦν Κρασνοντάρ**) ἐν Ῥωσίᾳ. (†1872)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπισκόπου Χαρκῶβ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1940)

Στίχ. Γλυκὸν τὸ μαρτύριον ἦν Ἀλεξάνδρω,
Ὅπερ συνῆψε τοῦτον τῷ Ἀθλοθέτῃ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ὠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θης το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Γ υ ναι αι κες με τα μυ ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι

στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α

δου την κα θαι ρε σιν αλ λησ βι ο της της αι ω νι ου

α παρ χην και σκι ρ των τες υ μνου ου μεν τον αι τι ον

τον μο νον ευ λο γη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ

πε ρε εν δο ο ξον

Ω ς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ

τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο

ρου η με ε ρας της Ε γε ρ σε ως ου ου σα προ αγ

γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω

μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

α πα θς το θνη τον αφθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ

πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων

Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγίορείτικον

X ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

A υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι

α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον ειστουςαι ω νας

ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω

η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας

τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον

ως Θε ον ειστουςαι ω νας

ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου ους σου Σι ων

και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ

γει εις ω σφω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρ ρα και θα

λα σ της και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον ειστουςαι ω νας

α τε ρ παν το κρ α το ρ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ

σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε εις
σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν εις παν
ταςτουςαι ω νας

Καταβασία.

Χ Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
στον ειςτουςαι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου

σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα

να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α
να στα αν τα τρι η με ρ ο ν εκ τα φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν
τον ζ ω ο δο την

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ
σα λ η μ η γ α ρ δο ξ α Κυ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε
πι σε α ν ε τει λε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν και α γ α α λ λ ο υ
Σι ω ν συ υ δε α γ η η τ ε ρ π ο υ Θε ο το ο κε
εν τη ε γ ε ρ σ ει τ ο υ το ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Χ ρ ι σ τ ο ς τ ο και ν ο ν Πα α σ χ α τ ο ζ ω ο θ υ τ ο ν
θ υ υ μα α μ ν ο ς Θε ο υ ο αι ρ ω ν την α μα ρ
τι αν κο σ μ ο υ

Ω θει α ς ω φ ι λ η ς ω γ λ υ κ υ τ α τ η ς σ ο υ
φ ω ν η ς με θ η μ ω ν α ψ ε υ δ ω ω ς γ α α α ρ ε
πη γ γει λ ω ε σ ε σ θ αι με χ ρ ι τ ε ρ μα τ ω ν αι ω ω ν ο ς
Χ ρ ι σ τ ε η η ν ο ι π ι σ τ ο ι ο ι ο ι α γ κ υ ρ α ν ε λ π ι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ω θει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πη γει λω ε σεσθαι με χρι τεο μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Χ Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τος το κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω ναστων
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Καταβασία.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο
 ρας και κα τα ρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθα ρ σι α στου κο σμου ου σω τη η ρι ον
 εκ τρίτου

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

A^{νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του
 ου σοι ^{πα} πρεπει υμνοστω ω ω ω ^{νη} Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ
 αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης αυ τς

K υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εσ της υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει ασ του αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτι ρμων και φι λα αν θρω ω πος

χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
 αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

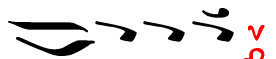
K υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει
ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τεθεντο ^υ αλλ ως βα σι
λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ
τον ^υ και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσ φρα γι
σαντο ^ε αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^Δ α φθαο
σι ανται ψυ χαι αις η η μων ^υ

^χ Αινειτε αυτον εν τυμπανω και χορω ^Δ αι νει τε αυ τον ^χ

εν χορ δαιαις και ορ γα νω ^υ

K υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο
ο ο λου ^Δ τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ^υ φριττει ει
γαρ και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ του ου την δυ
να μιν ^υ ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα
τηρ γη σε ^υ δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην
σου και την ε ε γε ερ σιν ^υ

^χ Αινειτε αυτον εν κυμβάλοις ευήχοις· αινειτε αυτον εν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^Δ πα σα πνο η ^χ αι νε σα α τω ω

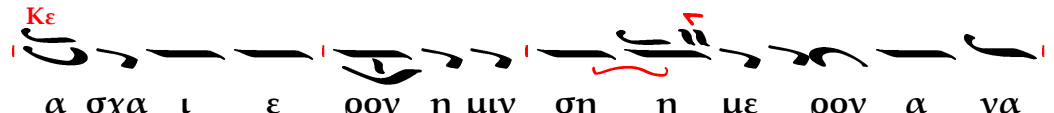

τον Κυ ρι ον ^υ_{δλ}

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα
σιν κη ρυ υ ξας ^υ_{δλ} τους μεν φυ λακας ε φο βη σε τα δε
γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^υ_{δλ} τι ζη τει ει τε τον
ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη
οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το ^υ_{δλ}

Στιχηρά του Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Π̣ ἦ Κε ρ

^υ_{δλ}
Α να στη τω ο Θε ος ^υ_{δλ} και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ_{δλ} και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του ^υ_{δλ} οι μι σου ντες αυ τον ^υ_{δλ}

Π^{Κε}
α σα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται ^υ_{δλ} Πα σα και νον Α γι ον ^υ_{δλ} Πα α σα
μυ στι κον ^υ_{δλ} Πα σα παν σε βα σμι ον Πα α σα Χρι
στος ο λυ τρω της ^υ_{δλ} Πα σα α μω μον ^υ_{δλ} Πα σα
με γα ^υ_{δλ} Πα σα των πι στων ^υ_{δλ} Πα σα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζονπι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ταικη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τω σαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ο ρ θρου βα θε ε

ος ^{ν'}₂₂ ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^u₉ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^u₉ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{B8}_u τι ζη τει ει ει τε ^{Κε}_{z'} τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{B8}_u τι θρη νει ει ει τε ^{Κε}_{z'} τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα ^u₂ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ₂ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^u₉

^χ₁ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^u₉ α γαλ λι α ^χ₁ σω με θα ^u₉ και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^u₉

Π ^{Κε}_u α σα το τε ρ πνον Πα σα Κυ ρι ου Πα σα ^u₉
Πα σα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^u₉ Πα
σα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'}₂₂ ω
ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^u₉ και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ^u₉ ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος²² τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων⁹ κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις⁹

Ἦχος Πα φ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι⁹

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην⁹

Ανα στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

* * * * *

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

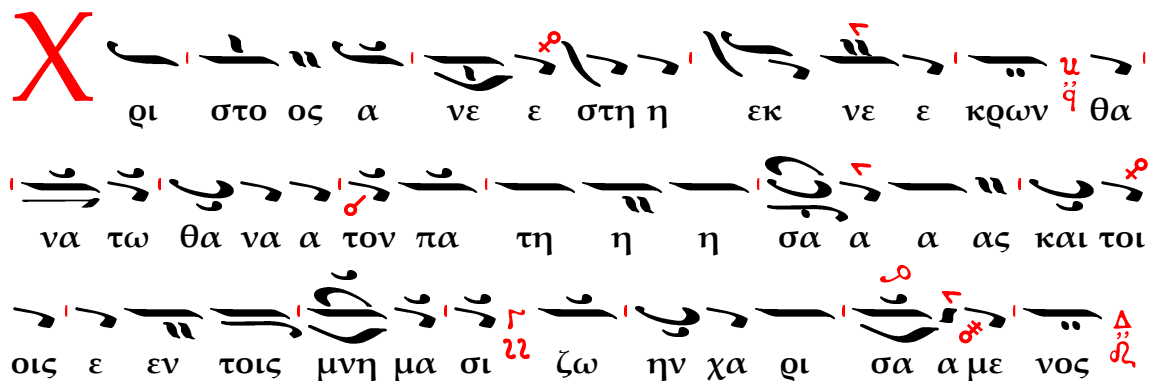
Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πά ρ

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ἔξ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ἔξ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ἔξ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη...

Δόξα Πατρι καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

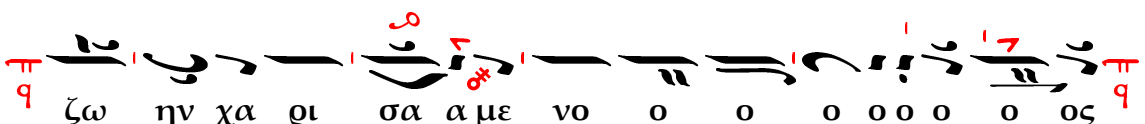
Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ θυμιᾶ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α΄ στίχον ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, εἰς δὲ τὸν β΄ εἰς τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ΄ εἰς τὸ ἀνατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ΄ εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ τὸ Δόξα Πατρι ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὔθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕμνου·

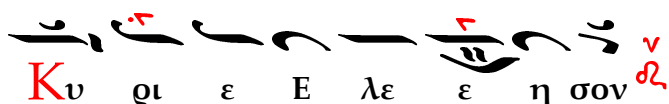
Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλην καὶ θυμιᾶ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

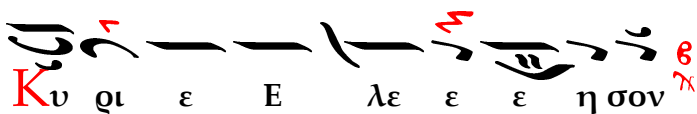
ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

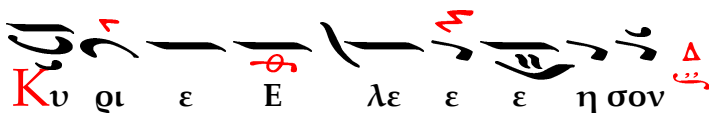
Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶρ Νη ς

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^εζχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υζ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}εζχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδζ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^εζχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δζ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ζζ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδζ

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

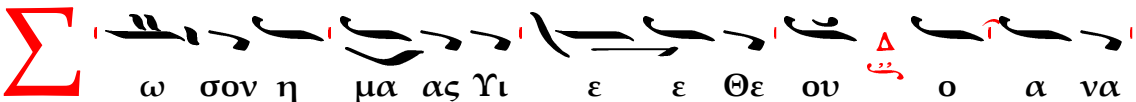
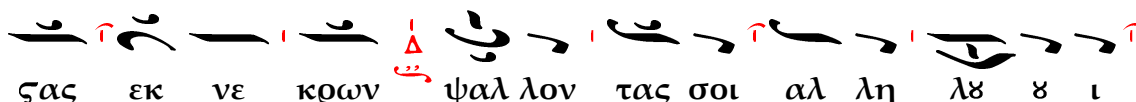

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

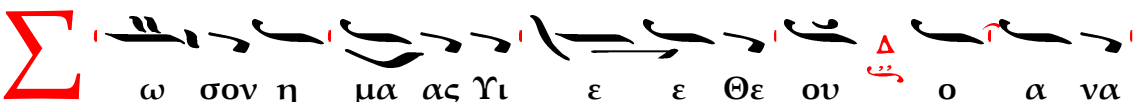
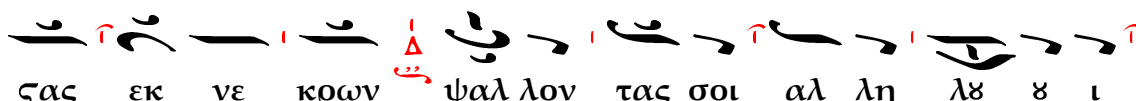
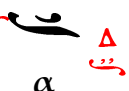
Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

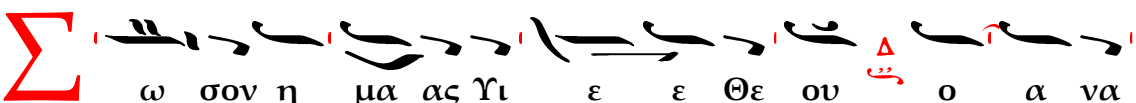
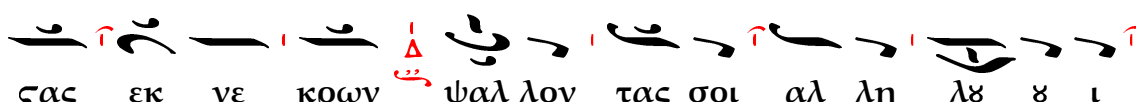

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι

 α

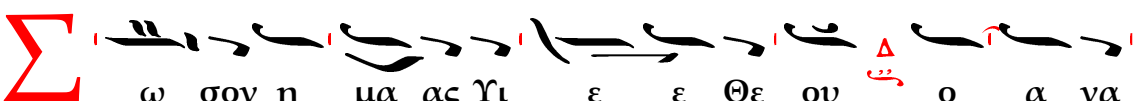
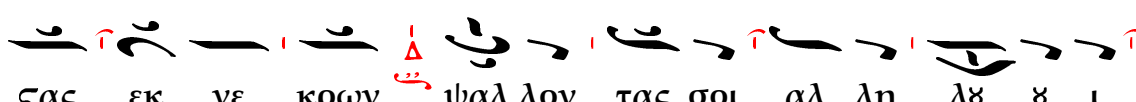

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι

 α

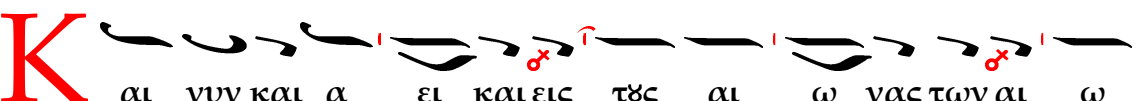
Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι

 α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λϑ ς ι

 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

 Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. β'. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. γ'. Ούτως απολοῦνται οί άμαρτωλοί από προσώπου του Θεού, και οί δίκαιοι εύφρανθήτωσαν.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νος

Στίχ. δ'. Αύτη ή ήμέρα ήν έποίησεν ό Κύριος, άγαλλιασώμεθα και εύφρανθώμεν έν αύτῃ.

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χαρι σα αμε νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Εν Ἐκκλησίαις ἐυλογεῖτε τὸν Θεὸν
ὄν Κύριον ἐκπηγῶν Ἰσραήλ σωσον ἡμά-
σας Ὑιέε Θεοῦ οὐρανόστασας ἐνε-
κρωωωων

ὁ β' χορός:

ψαλλοντάς σοι ἀλλήλους ἰα

Ἦχος Παφ

Χριστός ἀνεστήθη ἐνεκρῶνθα
νάτωθάνάτον πατηήήσαάσκαίτοι-
οῖς ἐν τοῖς μνημασί ζωήν χάρισαάμενος
(γ')

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Προλάβσαι τὸν ὀρθρὸν ἀπεριμάρι-
αμκαίεῦρουσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τῶ
μνηματός ηκούον ἐκτῶ Ἄγγελῶτον ἐν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
 κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σασ τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω πων

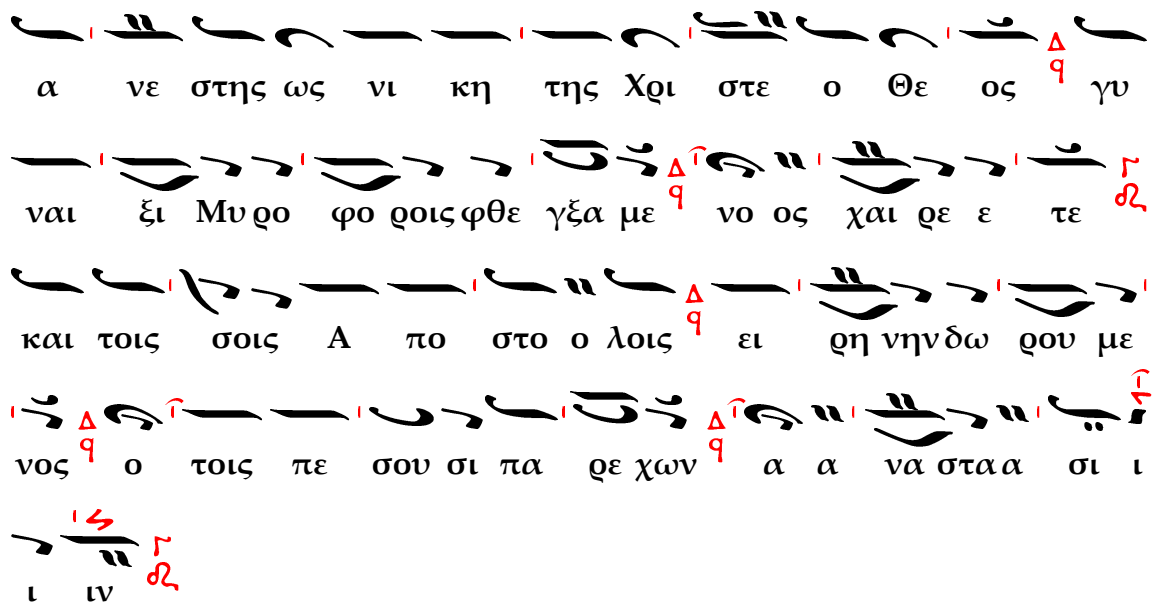
Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ.

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
 λα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθε γ ξα με νος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λα του Α δα κα θει λες τη ν δυ να α μιν και

 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
 ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
 ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἄ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἄ χοροῦ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

 Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α
 λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α (δις)

Τὸ τρίτον

 Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τϝ αι ω νας των αι ω

νων α μην

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλουΐα τῆς ἡμέρας.

Ἐναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ΄.

Ἐδιάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

Στίχ. α΄. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ΄ Γα ϕ

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

φοβηθήσομαι;

Χ Κύριος ὑπερασπιστὴς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

φοβηθήσομαι;

Χ Ἄνδρου καὶ κραταίου σθωηκαρδία σου καὶ ὑπομεινοντον Κύριον;

σου καὶ ὑπομεινοντον Κύριον;

Κυριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι;

φοβηθήσομαι;

Ἐδιάκονος· Σοφία.

Ἐναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐδιάκονος· Πρόσχωμεν.

(γ΄ 11-16).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος ἕκθαμβοι. Ἴδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ὃν ὑμεῖς μὲν παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτόν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν· ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἤτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἶδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 113'.

Ἦχος πᾶ Πα ρ

A λλη λϑ ï ï α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α $\frac{1}{9}$

Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει αν

ε νε δυ σα το $\frac{2}{2}$ ε νε δυ σα το Κυ ρι ος

δυ να μιν $\frac{2}{2}$ **Χ** και πε ε ρι ι ε ε ε ζω ω

σα α α το $\frac{1}{9}$

A λλη λϑ ï ï α $\frac{1}{9}$ A λλη η λϑ ϑ ϑ

ϑ ϑ ï ï ï ï α $\frac{1}{9}$ A α α λλη λϑ ϑ

ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ

Ⲭ ⲕⲁⲓ ⲓⲛⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲥ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

Ⲭ ⲏ ⲧⲓⲥ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲁ ⲁ ⲕⲉ ⲉ ⲉⲩ ⲧⲏ ⲏ

ⲥⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁⲓ

Ⲁ ⲕⲁⲓ ⲓⲛⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲥ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

ⲕⲁⲓ ⲓⲛⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲥ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

ⲕⲁⲓ ⲓⲛⲁⲣ ⲉ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲥ ⲙⲉ ⲉ ⲛⲏⲛ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. γ' 22-33).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν, καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν ἐγγυς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ, καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο· οὐπω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· Ραββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός, ἀλλ' ὅτι Ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκώς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ

νυμφίου. αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται. Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι. Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστίν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστί, καὶ ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυρεῖ, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πδ' Νη

ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α
 α α α α α Χε ε ε ε ιε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι
 ιμ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως ει
 κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι χι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον
 τε ες και αι αι αι τη η η η η η η η η

η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω
 ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α τρι α α α α α α α α δι τον τρι
 σα α α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α δο ον
 τε ε ε ιε ε ε ε ες πα α α α α α α α α
 α α α α α α α α σαν την βι ο ο ο
 πι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο πι
 κη η η η η η η η ην α πο ο ο θω
 ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α
 α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε
 ρι μνα α α ια α α α αν

Ω^{Νη} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον

Βα α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α

σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α

Πα α α α α α α των ο ο ο λω ων υ πο

δε ξο ο ο με ε νοι οι οι οι

Τ^{Νη} α ις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α

α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α

ξε ε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι

Μ α α α α α α α

Ἦχος Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδ₂

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^νδ₂

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^βγ₇

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δδ₂

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δδ₂

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^βγ₇

Π α ρ α α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^νδ₂

Σ οι Κυ υ ρ ι ε ^νδ₂

Κ αι τω Πνευ μα τι σϑ ^νδ₂

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Αδ₂ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι

σχυ υς μϑ ^νδ₂₂ Κυ ρ ι ος ςε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ^νδ₂₂ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ςη ης μϑ ^νδ₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρ ι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μδ²²

Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μδ δ δ δ

δ²² και κα τα φυ υ γη η η η η μδ δ δ

δ και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μδ^{δ2}

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα²²

Τρι α δα ο μο ο δ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον^{δ2}

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῶ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σῶ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

σοις

Α α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

Α α α α μη η η η ην

Α α α α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε ε εν σοι ευχαρι ι σϝ ϝ με εν Κυ ρι
ε και δε ε ο ο με θα α α σϝ ϝ ϝ ϝ
ϝ ο θε ε ο ο ο σ η η η μων

Ἦχος ♪ Πα ϕ

Ο Πα Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
σο ος γι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ Πα Νη Πα ω τι ι ι ζϝ φω τι ι ι ζϝ η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρϝ σα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε
 ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
 του ου το ο ο ο ο κρ ρ ρ ρ σρ ρ ρ ρ

Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα. Κοινωνικόν.
 Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος πλὴν Νη ς

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι σω μα
 Χρι ι στρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ με τα λα α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α

^{Nη}
 α χα α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α βε ε ε
 ε ε ε ε ^β ^χ ^λ ^ι ^ε ^μ ^ε ^τ ^α ^α ^β ^ε ^τ ^ε ^ι ^ε ^ε ^ε
^{Δι}
 ε ^ν ^ρ ^π ^η ^η ^η ^η ^η ^η ^η ^η ^η ^η ^η ^η ^η
^M ^{Bβ}
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η χ η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η π η η γ η η η ^β ^χ ^λ ^ι ^ε α θα
 να α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α ²²
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α θα
 να α τ ^ρ ^υ γ ^ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ^υ ^σ α α α α α α α Α θα να τ ^ρ

 υ γε ε ε ε ε ευ σα α α α γε ευ σα α σθε ε

 λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

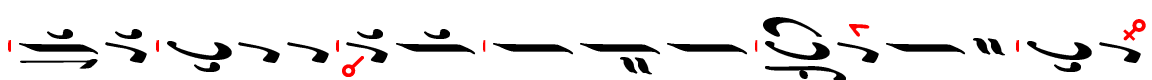
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πά Πα ρ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

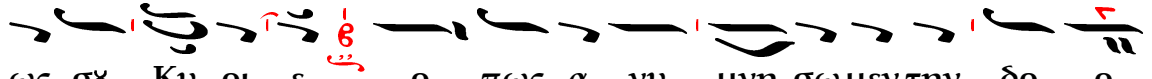

 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι θ

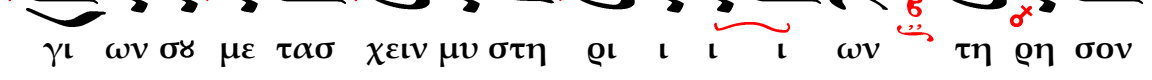
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

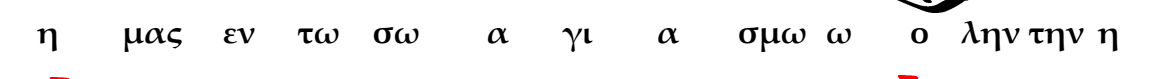
 ως σδ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

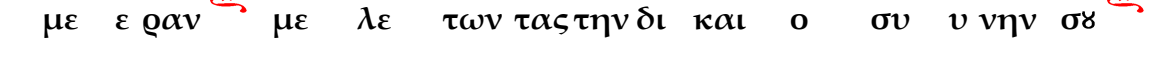
 ξαν σδ ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σδ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σδ

Α λλη λη λη ι α Α λλη λη ι α Α λλη

λη ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θανα τω θα

να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην

χα ρι σα με νος (τρεις) με τέλος ζω ην

χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
